

מ"ת 39198/03/17 - מדינת ישראל, עו"ד אילנה שילה נגד מחפוז חייו (עציר),

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כבוד השופטת נאוה בן-אור

מ"ת 39198-03-17 מדינת ישראל נ' חייו (עציר)

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
עו"ד אילנה שילה

המבקשת

מחפוז חייו (עציר),
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה

נגד
המשיב

החלטה

בקשה למעצרו של המשיב עד לתום הליכים נגדו.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא רישיון רכב. על פי המתואר בכתב האישום ב-14.3.17 סמוך לשעה 10:25, נהג המשיב ברכב מיצובישי (להלן - **הרכב**) בשדרות חיים בר לב בירושלים לכיוון צפון. למשיב מעולם לא היה רישיון נהיגה ואילו הרכב בו נהג, הושבת על ידי קצין משטרה ולפיכך לא היה לו רישיון רכב בתוקף. על עובדות אלה אין חולק.

השוטר וצ'יסלב קיסליוב (להלן - **השוטר סלבה**), סייר בוחן בתפקידו, הבחין ברכב בו נהג המשיב וביקש את סיועו של שוטר נוסף, אליהו אברהם (להלן - **השוטר אלי**) בעצירת הרכב. השוטר אלי, שהיה עם השוטר סלבה במשמרת, רכב על קטנוע משטרה. השוטר אלי הגיע לצד רכב המשיב וסימן לו לפתוח חלון תוך שהוא צופר לו ומפעיל אורות משטרה. המשיב והשוטר אלי הגיעו לרמזור אדום לפני צומת המטה הארצי. המשיב פתח חלון והשוטר אלי הזדהה כאיש משטרה והורה לו לעצור במפרץ האוטובוס שאחרי הרמזור. המשיב הגיב בחיוב אולם בפועל לא עצר והמשיך בנסיעה. כשהגיעו לרמזור הבא, בשדרות האוניברסיטה, הורה לו השוטר אלי שנית לעמוד בתחנת האוטובוס הבאה שאחרי הצומת. גם הפעם לא שעה המשיב להוראה ופנה ימינה לרחוב ג'ורג' אדם סמית.

השוטר אלי עקף את המשיב ועצר על נתיב נסיעתו על מנת לחסום אותו. במקביל עצר השוטר סלבה, שנהג ברכב משטרה, מאחוריו. שני השוטרים ניגשו למשיב ודרשו ממנו רישיונות. המשיב מסר לשוטר סלבה רישיון רכב פג תוקף והוסיף כי אין לו רישיון נהיגה וגם לא תעודה מזהה אחרת. בדיקת מסוף העלתה כי הרכב הורד מהכביש ואמור היה

להימצא במגרש משטרת.

בשל העצירה ברחוב, החל להיווצר פקק תנועה ולפיכך הורה השוטור סלבה למשיב להתקדם מעט לחניון שבהמשך הרחוב. השוטור אלי אמר למשיב כי הוא מעוכב והבהיר לו היכן לעצור בהמשך הכביש. המשיב החל בנסיעה כשהשוטור אלי נוסע במקביל לו, משמאל. לפתע סטה המשיב שמאלה תוך שהוא נצמד לשוטור אלי וכמעט פגע בו. המשיב פתח בנסיעה מהירה בהמשך הרחוב. השוטור אלי צעק לו לעצור, הודיע לו תוך כדי צעקה כי הוא עצור והחל לדלוק אחריו.

המשיב הגיע לצומת רחוב לח"י ופנה שמאלה במהירות תוך שהוא ממשיך בנסיעה פרועה לאורך רחוב אצ"ל ולאחר מכן לאורך רחוב לוחמי הגטאות כשהשוטרים דולקים אחריו. המשיב נסע במהירות גבוהה ובצורה פרועה תוך פניות חדות ימינה ושמאלה באופן המסכן את עוברי האורח. בהמשך התפרץ לכיכר שבין רחוב לוחמי הגטאות לבין רחוב יסקי במהירות גבוהה מאוד וכמעט פגע ברכב שהגיע מכיוון רחוב יסקי ונאלץ לבלום בלימת חירום על מנת שלא להיפגע.

בירידה לכפר עיסאווייה עקף השוטור סלבה את רכבו של המשיב תוך כדי הפעלת סירנה וכריזה. השוטור סלבה האט למהירות נמוכה וחסם את נתיב נסיעתו של המשיב. המשיב החל לזגזג ימינה ומשאלה כדי לעקוף את הניידת ולפתע פנה שמאלה בפנייה חדה כדי להמשיך בהימלטות. השוטור סלבה ניסה לחסום אותו כשהוא במקביל אליו, אולם המשיב נגח את הניידת בצד שמאל. המשיב והשוטור סלבה המשיכו בנסיעה במקביל כמה עשרות מטרים נוספים עד לכניסה לכפר. תוך כדי הנסיעה שב המשיב ונגח את הניידת משמאל מספר פעמים וגרם לה נזק. כשנכנס לכפר, הפסיקו שוטרי התנועה את המרדף והוא נמשך על ידי שוטרי מג"ב.

השוטרים ראמז עראם, מוחמד סעדייה ומרואן גאנם (להלן - **ראמז, מוחמד ומרואן בהתאמה**), קיבלו דיווח על המרדף והבחינו במשיב כשהוא נוסע בירידה לכיוונם כשהם בצומת המצודה. ראמז כרז למשיב לעצור ומשלא עשה כן יצאו השוטרים ראמז ומרואן מרכבם בעוד ראמז מסמן למשיב לעצור. המשיב הבחין בראמז אך לא עצר, סטה לצד שמאל של הדרך תוך שהוא פוגע בראמז במותן שמאל וממשיך בבריחה אל תוך הכפר כשהוא נוסע במהירות מופרזת ומסכן חיי אדם.

בהמשך המרדף, חצה המשיב צומת באור אדום וגרם לכלי רכב שהיו בצומת לבלום בלימת חירום. המשיב נכנס לשכונת עביד בעיסאווייה, ניסה לפנות ימינה בכביש צר מאוד וכשלא הצליח נטש את הרכב והחל להימלט בריצה. השוטור ראמז ירד מרכבו והחל לרדוף אחריו כשהוא צועק לו לעצור ושומר על קשר עין רציף. זמן קצר לאחר מכן הצליח לתפוס את המשיב שבמהלך התפיסה השתולל ותקף את השוטור בדחיפות ובאגרופים. ראמז ניסה להשתלט עליו ללא הצלחה ושלף גז פלפל, הזהיר את המשיב שיעשה בו שימוש ומשלא חדל מן ההתפרעות, המשיך להשתולל ותקף את השוטור, התיז עליו גז פלפל. גם לאחר מכן המשיך המשיב להשתולל ורק לאחר שנעשה שימוש בטייזר, הצליח ראמז לאזוק את המשיב והעלה אותו לניידת. במהלך המעצר החלה התקהלות גדולה וזריקת אבנים מסיבית לעבר השוטרים וכוחות החילוץ שהגיעו למקום, ונגרם נזק לניידת.

עד כאן עובדות כתב האישום.

הבקשה למעצר נסמכת על המסוכנות הנובעת מן המתואר לעיל ועל העובדה שלחובת המשיב 17 הרשעות קודמות שבעטיין אף ריצה עונשי מאסר בפועל.

כאמור לעיל, אין חולק כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב נהג ללא רישיון וללא רישיון רכב. ב"כ המשיב היה נכון אף להסכים כי קיימות ראיות לנהיגה בפזיזות, אולם לטעמו אין ראיות לביסוסן של העבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ושל תקיפת שוטר. ממילא סבור הוא כי אין הצדקה להותיר את המשיב במעצר עד לתום ההליכים נגדו.

לנוכח המחלוקת, אפנה לבירור הראיות המצויות בתיק.

תיאור האירוע כפי שמפורט בכתב האישום נשען על הודעות השוטרים המעורבים. השוטר סלבה מתאר בעדותו כי תשומת ליבו לרכב בו נהג המשיב הוסבה בשל מצבו החריג כגון כנף אחורי שאינו חוקי, מדבקות שחורות על שמשה אחורית ורעש חריג ממערכת הפליטה. הוא שמר על קשר עין עם הרכב על מנת לעצור אותו לבדיקה. בשל תנועת כלי רכב על הכביש, התקשה לעשות זאת ועל כן הזעיק את השוטר אלי, שנסע על קטנוע משטרה, וביקש אותו לעצור את הרכב לצד הדרך על מנת שניתן יהיה לבדוק אותו. כך עשה אלי, אולם כמתואר לעיל, המשיב המשיך בנסיעה. תוך כדי נהיגה, בדק השוטר סלבה את פרטי הרכב במחשב והתברר לו כי המדובר ברכב מושבת. גם פרטי בעל הרכב לא תאמו את דמותו של הנהג כפי שהצליח להבחין. במהלך הניסיונות הראשונים לעצור את הרכב, לא התעורר חשד בליבו של סלבה כי המשיב מנסה לברוח והוא סבר כי הוא מבקש לעצור במקום בטוח. לאחר שהמשיב נעצר, הבין כי אין לו רישיון נהיגה אולם בשל עומס התנועה שנוצר במקום, הורה לו להתקדם לחניון שנמצא כ-100 מטר משם. אז החל המרדף שתואר לעיל ואיני רואה צורך לחזור על פרטיו. השוטר סלבה מעיד כי תוך כדי המרדף הגיע למהירויות של בין 70 ל-90 קמ"ש וכשהצליח לעקוף את הרכב ולגרום לו להאט את נסיעתו, החל המשיב לזגזג על מנת לעקוף אותו עד שהצליח בכך. אלא שהמשיב הגיע למקום בו לא יכול היה להתקדם וכדי לברוח לחץ בחזקה על הגז ונכנס בניידת משמאלה. כך המשיכו השניים לנסוע זה בצד זה כשהמשיב נוגח בניידת מספר פעמים על מנת לברוח. כאמור המרדף נפסק בכניסה לעיסאווייה. לשאלת החוקר אם הבחין במהלך המרדף בסכנה שנוצרה להולכי רגל או לכלי רכב אחרים, השיב כי היתה תנועת כלי רכב רבה ברחוב לח"י, וכן היו הולכי רגל על המדרכות הן ברחוב אצ"ל והן ברחוב לוחמי הגטאות ובנוסף כמעט ופגע המשיב בכלי רכב שהגיע לכיכר בצומת רחוב לוחמי הגטאות - יסקי.

השוטר אלי מתאר אף הוא את האירוע באופן דומה לאופן בו תיאר השוטר סלבה את שהתרחש. גם השוטר אלי מדבר על מרדף במהירויות גבוהות מאוד תוך שהמשיב מזגזג ימינה ושמאלה באופן שסיכן אותו ואת עוברי האורח. גם הוא מתאר את הכניסה המהירה לכיכר שכמעט הובילה לפגיעה בכלי רכב שבא מהכיוון הנגדי. השוטר אלי היה עד לנגיחת רכבו של המשיב בניידת המשטרה מספר פעמים וגם הוא סיים את המרדף בכניסה לעיסאווייה.

עדותו של השוטר ראמז היא שהוזעק למרדף אחר רכב שנכנס לעיסאווייה. מאחר שלא ראה את הרכב בירידה לכפר, החליט להמתין לו בצידו השני של הכפר, בצומת המצודה. הוא הבחין ברכב המגיע לכיוונו והתקדם לעברו יחד עם השוטר מרואן. כשהתקרבו אליו ירדו הוא ומרואן מן הרכב, ניגשו אל המשיב וסימנו לו לעצור. המשיב לא עצר וכשהבחין בשוטר וראה את הניידת מולו, סטה לשמאל הדרך בעוד שראמז קפץ לצידו הימני של הרכב על מנת לנסות ולהורידו מן הרכב. תוך כדי כך פגע בו הרכב במותן שמאל והמשיך בנסיעה למטה. ראמז ומרואן החלו בריצה אחרי הרכב שפנה

ימינה ובמקביל נהג הניידת הסתובב והחל אף הוא לנסוע לכיוון רכבו של המשיב. הניידת התקרבה לראמז ומרואן, השניים עלו עליה והחלו במרדף רכוב. ראמז מתאר נהיגה במהירות מופרזת מצידו של המשיב וסיכון חיי אדם תוך שהמשיב מגיע לכיוון כיכר א-טור. להערכתו של ראמז נסע המשיב במהירות של כ-130 קמ"ש. הערכתו מתבססת על מהירות הנסיעה שלו עצמו ועל העובדה שלא הצליח לעקוף אותו תוך כדי נסיעה. כשהגיע המשיב לכיכר א-טור הסתובב בחזרה לכיוון עיסאווייה אולם לא יכול היה להמשיך בנסיעה בשל רכב שחסם את דרכו. המשיב ירד אפוא מן הרכב והחל בריצה לתוך אחת הסמטאות כשראמז דולק אחריו רגלית. כעבור כ-30 מטר הצליח ראמז להדביק אותו, הניח עליו יד אולם המשיב היכה בו באגרוף לכיוון לחיו ומתחת לעין שמאל. ראמז לא הצליח להשתלט עליו בשל השתוללותו, הזהיר אותו שהוא עומד להשתמש בגז פלפל ותוך כדי זה המשיך המשיב להכותו באגרופים ולדחוף אותו. לאחר דחיפה חזקה במיוחד שלף ראמז את מיכל הגז והתיז אותו אולם המשיב לא נרגע והמשיך להשתולל. בנסיבות אלה הזהיר אותו כי יעשה שימוש בטייזר. המשיב לא שעה לאזהרה וכשהגיע גם השוטר מוחמד המשיך לתקוף גם אותו עד שבסופו של דבר עשה ראמז שימוש בטייזר. ראמז טוען בעדותו כי במהלך המרדף בתוך הכפר היתה מהירות הנסיעה של המשיב כ-80 עד 90 קמ"ש בעוד שביציאה מן הכפר לכיוון מעלה אדומים הגביר את המהירות ל-120 עד 130 קמ"ש. עדויותיהם של מרואן ושל מוחמד תואמות את עדותו של ראמז.

בהודעתו הראשונה הודה המשיב כי אין לו רישיון נהיגה וכי מעולם לא היה לו. המשיב הוסיף כי הוא נוהג ליטול את הרכב מדי פעם בפעם ולנהוג בו על אף שאין לו רישיון. עוד אמר כי הוא מטופל במרכז גמילה מזה 4 שנים בשל התמכרותו לסמים קשים. עוד הודה כי ברח מן השוטרים סלבה ואלי בשל העובדה שלא היה לו רישיון נהיגה וכי נמלט במהירות מן המקום. עם זאת הכחיש כי סיכן שוטר וכי ניסה לדרוס שוטר. בכניסה לכפר נהג, לטענתו, לא יותר מ-70 קמ"ש שכן לא ניתן לנהוג שם במהירות גבוהה יותר. כשראה לנגד עיניו את שוטרי מג"ב, סיכן את עצמו וברח מן הפחד, אולם לטענתו הוא לא סיכן איש מלבדו. לדבריו חשש כי שוטרי מג"ב יירו בו.

בכל הנוגע לפגיעה בניידת של סלבה, טען כי הניידת היא שפגעה בו בכניסה לעיסאווייה. כך גם טען כי השוטר הוא זה שנהג ימינה ושמאלה וכי אינו זוכר כיצד הוא עצמו נהג. בנוסף טען כי כשראה את שוטרי מג"ב היה בהלם וכי לא רצה ולא חשב לפגוע בהם. לטענתו לא פגע בשוטר ראמז. המשיב הוסיף כי לא חשב על כך שנהיגתו עלולה לגרום לפגיעה בעוברי אורח שכן הפחד בו היה נתון גרם לו לחשוב שזה הסוף שלו. גם את ההשתוללות שלו הסביר בפחד בו היה נתון וברצונו להגן על עצמו מן הסכנה.

גם בהודעתו השנייה הכחיש המשיב כי נהג באופן המסכן כלי רכב אחרים וכי למעשה סיכן רק את עצמו משום שפחד כשאיימו עליו בנשק.

ב"כ המשיב טוען כי קיימת סתירה חזיתית בין הודעות השוטרים סלבה ואלי בכל הנוגע להוראה שניתנה למשיב להתקדם לעבר החניון. בעוד שהשוטר סלבה טוען כי הורה למשיב להתקדם כ-100 מטר לכיוון החניון, השוטר אלי טוען כי לאחר שהמשיב החל בנסיעה בעקבות הוראתו של השוטר סלבה שיתקדם, הורה לו לעצור בצד ימין לאחר כ-15 - 20 מטר. אינני סבורה כי המדובר בסתירה היורדת לשורש העניין. ברור כי הן סלבה והן אלי ביקשו מהמשיב להתקדם בשל עומס התנועה שהחל להיווצר ולא מן הנמנע כי כל אחד מהם נתן הוראה אחרת. כך או כך, גם ב"כ המשיב מודה כי מרשו לא ציית להוראה לעצור והמשיך לנסוע לכיוון עיסאווייה.

עוד טוען ב"כ המשיב כי מן הסרטון של המצלמה שבתחנת הדלק הסמוכה לתחילת המרדף ניתן להתרשם כי הרכב המשטרה שעקף את רכבו של המשיב בירידה לכיוון עיסאווייה, הוא זה שנהג בצורה מופרזת וכי המשיב לא השתולל ולא נהג בפראות. במהלך העקיפה נוצר אכן מגע בין כלי הרכב אולם כאמור מי שיצר את הסיכון הוא השוטר.

אשר למרדף בעיסאווייה נטען כי מדוחות הפעולה הכלליים עולה כי בניגוד להודעות השוטרים הדיווח שהתקבל ב"העשרה מספר 18" הינו שהמשיב יצא מן הרכב בכוח פיזי וכי היה שימוש בטייזר ובגז פלפל. המדובר בסתירה מוחלטת להודעות השוטרים שטוענים כי המשיב ברח ושרדפו אחריו רגלית. ב"כ המשיב טוען בהקשר זה כי לא מן הנמנע שהשוטרים אמרו מה שאמרו בהודעותיהם כדי להצדיק בדיעבד את השימוש בגז פלפל ובטייזר כשלמעשה לא היתה לכך הצדקה. לעניין זה אומר כי "העשרה מספר 18" היא דיווח קצר ותמציתי מפיו של ראמז כפי שנתפס על ידי שוטר המוקד שרשם את הדיווח בו זמנית, בעוד ש"העשרה מספר 21" הדיווח מפורט יותר, גם אם תמציתי, וממנו עולה מפורשות התיאור שנמסר מאוחר יותר בהודעות. לכך יש להוסיף כי המשיב עצמו נשאל מדוע החל לברוח רגלית ומדוע השתולל כשניסו לעצור אותו ולא טען כלל ועיקר כי הוצא בכוח מתוך הרכב כפי שגם לא הכחיש שהשתולל. טענתו היתה שלא נרגע בגלל הפחד שהיה נתון בו והוא רצה להגן על עצמו מפני הסכנה. ובמילים אחרות, המשיב כלל לא הכחיש את עצם יציאתו מן הרכב ובריחתו ממנו ברגל ואף הודה כי השתולל אם כי ניסה להסביר זאת בפחד שתקף אותו. כך גם לא מצאתי ממש בטענה כי אין בדוח הפעולה שכתב השוטר ראמז אמירה על מהירות הנסיעה של המשיב. השוטר מתאר מרדף המסכן חיי אדם ונסיעה במהירות מופרזת המסכנת חיים ורק כאשר נחקר ונשאל מפורשות כיצד הוא מעריך את מהירות הנסיעה, העיד את אשר העיד.

עוד אינני סבורה כי ניתן להסיק מסקנה ראייתית של ממש מסרטון בן 14 שניות המתעד מקטע קצר ביותר של המרדף.

מסקנתי הינה אפוא כי בידי המבקשת ראיות לכאורה לביסוס כתב האישום וממילא קמה עילת מסוכנות.

לחובת המשיב הרשעות קודמות, 17 במספר, שתחילתן במעשי עבירה מ-1992. ההרשעות כוללות עבירות אלימות לרבות תקיפת שוטר במילוי תפקידו וכן עבירות רכוש ועבירות סמים. בין היתר ריצה עונשי מאסר של 16 חודשים, 7 חודשים, 8 חודשים, 6 חודשים ו-14 חודשים. בהרשעתו האחרונה, משנת 2015 בגין עבירות שבוצעו ב-2011 נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות סמים. לטענת המשיב מזה 4 שנים הוא בטיפול גמילה ובמהלך כל השנים הללו לא השתמש בסמים.

התמונה המצטיירת מן המכלול היא תמונה קשה של אדם שהחוק אינו מהווה עבורו מעצור. הודאתו לפיה הוא נוהג ליטול רכב ולנהוג בו מפקידה לפקידה כשמעולם לא למד נהיגה ונכונותו - הלכאורית - למלט עצמו מן הדין תוך סיכון הסובבים אותו כשהוא נוהג בפראות ברכב, כל אלה מלמדים על סיכון מידי ועל חשש שלא ניתן ליתן בו אמון. המדובר באדם כבן 44 שיכול היה להפעיל את שיקול דעתו בטרם יכניס עצמו למצב שהוא עלול להיתפס בעודו נוהג ללא רישיון וכשנתפס יכול היה לציית לאלתר להוראות השוטרים ולא לפעול כפי שעולה מן הראיות לכאורה, תוך סיכון חיי אדם כשבנס לא נפגע איש.

בנסיבות אלה, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מנוס ממעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו וכך אני מורה.

המזכירות תמציא את העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ז, 29 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.